

V prid latinščini v liturgiji, je bilo v razprava rečeno, govore zgodovinski in teološki razlogi: latinščina je znamenje edinosti, se izraža z logično preciznostjo in juridično konkret-
nostjo; enako navajajo psihološke in ascetične razloge: latin-
ščina nas navaja k logični stvarnosti, nas varuje pretirane
sentimentalnosti in romantike in navaja h konkretnemu iz-
ražanju.

V prid narodnega jezika v liturgiji so v razpravi navajali
tele razloge: aktivno sodelovanje vernikov pri liturgiji je mo-
goče le, če liturgijo verniki razumejo; živ jezik v liturgiji
razodeva veseljnost Cerkve, ki sprejema vase vrednote in
izročila vseh narodov, vseh časov, tudi današnjih in prihod-
njih, pa pri tem ostane nespremenljiva.

Že prve razprave kažejo, kako modro in nepristransko
zasledujejo koncilski očetje pod vodstvom Svetega Duha pa-
storalne cilje sedanjega koncila.

Dr Jože POGAČNIK

VIDICI

DOBİ KRALJEVSTVO TVOJE, izdaje Misijska sekcija bogo-
slova u Zagrebu, br. 1—4, 1962. (ciklostilom)

Godina je dana za periodičnu ediciju odviše kratko razdoblje
da se u sebi oblikuje i nađe mjesto u vjerskom životu naroda.
No činjenica da to mjesto traži, da se iznutra izgrađuje i osjeća
veličinu predmeta kojim se bavi zaslužuje punu pažnju. Četiri
broja »Dodi kraljevstvo tvoje« što ih je u protekloj godini
izdala Misijska sekcija bogoslova u Zagrebu događaj su koji
vrijedi zabilježiti. Ne još doduše zbog izuzetnih kvaliteta priloga,
nego više zbog toga što očituju kako ove mlade suradnike zaoku-
plja ono središnje i najživotnije u spasilačkom djelovanju Crkve;
stoga što one još nerazrađene i neprodubljene obavijesti iz misij-
skih područja, tumačenja misijskih nakana Apostolata molitve i
prikazi Hrvata misionara, uz to što našega vjernika informiraju
o misionarskim naporima, otkrivaju ujedno i pravu narav i bitno
poslanje Crkve — gdje i naš vjernik može najpotpunije doživjeti,
osvijestiti i djelotvorno motivirati svoju osobnu pripadnost toj
istoj velikoj misiji — Crkvi. Misijski naime odgoj znači ujedno
i ekleziološko osvještavanje pokrštenih. Stoga izgrađen misijski
časopis ima uvijek dvostruku važnost: upoznaje vjernika sa
životom Crkve i produbljuje njihovo bitno-kršćansko samoupo-
znavanje. Kršćanskoj svijesti daje djelatni spasilački zamah.

I za »Dodi kraljevstvo tvoje« otvorena je ova mogućnost.
Ostvarit će je budu li izdavači ozbiljno shvatili svoj pothvat,
budu li mu posvetili onu brigu koju takav časopis traži i nađu
li mu čitaoce. Ne trebaju se pri tom bojati stroge misijske speci-

jalizacije, jer je ta upravo jamstvo njegove važnosti. Obrnuto, izložit će ga opasnosti dadnu li više mjesta neodređenim razmišljanjima općevjerskog karaktera i, bilo i misijskim, anegdotama koje nemaju daljnjeg opravdanja nego da se zbog svoje egzotike možda rado čitaju. Smislenu će čvrstinu časopis dobiti budu li u građu nastojali utkivati više eklesiološke teologije, budu li više pažnje posvećivali misiološkim dokumentima crkvenog učiteljstva. Izvještaji će postati rječitiji budu li brojkama i statistikama dodavali povijesno-kulturna i socijalno-politička obrazloženja a, prema potrebi, i po koju geografsku kartu ili usporedni grafikon.

Već je prva godina pokazala određen sadržajni i grafički napredak. Do sada najviše smetaju ona mjestimična odviše laka, iz-idealizirana subjektivna čuvstvovanja. Mislim da su ediciji štetna zbog toga što zamagljuje pogled na probleme kakvi su u složenoj zbilji, što usporavaju oslobađanje od prozirnih analiza činjenica, konvencionalnosti i crno-bijele tehnike. Posebno su paučnasto rijetki prikazi hrvatskih misionara, dok je najduži članak, Probudena Afrika, čini mi se, do sada ujedno i najpotpuniji, iako u strukturi ponešto nezaokružen.

Jezik je edicije relativno pravilan, ipak se kroz sve brojeve provlači niz gramatičkih neispravnosti. Spomenut ću ponaosob često kriv položaj enklitike — je — i — se — u rečenici i krivu upotrebu akuzativnog oblika odnosno zamjenice za muški rod u jednini — kojega, koga — mjesto — koji — kad se ne odnosi na živo biće. I za omoč bi se, držim, imalo potražiti nadahnutije likovno rješenje.

Već i ovakav, jednostavan, informativan a u perspektivi problemski, časopis, smijemo li ga tako nazvati, zavrijedio je da dođe vjernicima u ruke.

Uvjereni u dobru volju bogoslova iz Misijske sekcije, očekujemo njegov daljnji napredak. Ove su im sugestije i primjedbe upućene iz tog uvjerenja. tn

LITURGIJSKA OBNOVA U ARHITEKTURI I OPREMI CRKAVA U EVROPI

»Htio sam stvoriti mjesto šutnje, mira, svjetla i unutarne radosti«, izjavio je glasoviti francuski arhitekt Corbusier za svoju modernu crkvu Ronchamp. Kada se kroz takovu prizmu promatraju nove crkve, onda one zaista osvajaju i gode čovjeku dvadesetog vijeka.

Bitne novosti koje nas iznenađuju jesu: 1. pojednostavljenje građevine i opreme crkve a ne više monumentalnost; 2. u unutrašnjosti crkve sve je centrirano na misao da je to mjesto žrtve, molitve i prisutnosti živoga Boga; stoga 3. odstranjuje se mnoštvo umjetničkih sitnih akcenata a osobito kiča; 4. iskorištava se originalnost materijala i 5. daje vrlo odlučnu ulogu značaju svjetla u crkvi.

1. Poštujući stare historijske stilove liturgijsko umjetnički pokret ide za tim da nove crkve spontano privuku, da iznenade vjernike upravo svojom jednostavnošću. Neki žele naglasiti preterano siromaštvo kroz jednostavnost. Drugi zastupaju mišljenje